

Τίμηθηκε η μνήμη του Αγίου Διονυσίου Μητροπολίτου Εφέσου, του από Λαρίσης, του Καλλιάρχη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

***Η Ιερά Μνήμη του Αγίου Ένδοξου Ιερομάρτυρος Διονυσίου
Μητροπολίτου Εφέσου, του από Λαρίσης, του Καλλιάρχη,
τιμήθηκε την Πέμπτη 10 Απριλίου, εορτή της σεπτής του
μνήμης, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αχιλλίου
Λαρίσης.***

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος προέστη της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, ενώ στο κήρυγμα του αναφέρθηκε στο βίο του Αγίου και ευχήθηκε στους μαθητές των εκπαιδευτηρίων «Ν. Μπακογιάννη», που παρακολουθούσαν τη Θεία Λειτουργία, να πάρουν αφορμές από τον βίο του εορταζόμενου Αγίου ώστε να τις αντιγράψουν και στη δική τους ζωή. Επίσης, ευχήθηκε να εκμεταλλευτούμε το υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καθώς και την επερχόμενη Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα των Παθών του Κυρίου μας, ώστε να καλλιεργήσουμε την ψυχή μας

ακόμη περισσότερο και να ανέβουμε σκαλοπάτια ψηλότερα προς τον ουρανό.

“Υπενθυμίζεται ότι ο Άγιος Διονύσιος ο Καλλιάρχης Μητροπολίτης Εφέσου ο από Λαρίσης, εξελέγη Μητροπολίτης Λαρίσης το 1792 διαδεχόμενος τον θείο του Μητροπολίτη Λαρίσης Νεόφυτο. Ο Διονύσιος έμεινε ονομαστός στη Λάρισα διότι μπόρεσε και πέτυχε σουλτανικό φερμάνι, με το οποίο του δινόταν η άδεια να ανοικοδομήσει τον Ιερό Ναό του Αγίου Αχιλλίου που είχαν γκρεμίσει οι Τούρκοι όταν κατέλαβαν την Λάρισα το 1430. Μάλιστα το σουλτανικό φερμάνι προέβλεπε

ότι ο Ναός έπρεπε να ανοικοδομηθεί μέσα σε τριάντα-τρεις ημέρες, αλλιώς έπρεπε να γκρεμιστεί ότι είχανε πρόλαβει να ξανακτίσουν οι χριστιανοί. Ο Άγιος φιλοτιμώντας τους κατοίκους της περιοχής και διαθέτοντας μεγάλα ποσά περισσότερο σε μπαξίσια παρά σε υλικά κι εργάτες, μπόρεσε και ολοκλήρωσε τον Ναό του Αγίου Αχιλλίου μέσα σε τριάντα-τρεις ημέρες και μάλιστα η πρώτη ακολουθία που τελέστηκε όταν μπήκαν στον Ναό, ήταν η Ακολουθία του Επιταφίου Θρήνου, Μεγάλη Παρασκευή απόγευμα του 1792. Ο Άγιος στα 1803 μετετέθη στην Ιερά Μητρόπολη Εφέσου, ενώ από το Πατριαρχείο του ανετέθη η διακονία των σχολείων της Κωνσταντινουπόλεως. Ήταν από τους έμπιστους αρχιερείς του μεγάλου μας Πατριάρχου Αγίου Γρηγορίου του Ε΄, γι' αυτό και τον συνόδευσε σε όλα τα μεγάλα γεγονότα της πατριαρχίας του, ακόμη και στον βίαιο θάνατο του που συνέβη στις 10 Απριλίου 1821, οπότε ενώ ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε΄ κρεμάστηκε στην κεντρική πύλη των Πατριαρχείων, ο Μητροπολίτης Εφέσου Διονύσιος ο Καλλιάρχης, ο από Λαρίσης, κρεμάστηκε στην ψαραγορά της Πόλης. Το λείψανο του αφού παρέμεινε τρεις ημέρες κρεμασμένο, πετάχτηκε στη θάλασσα προκειμένου να εξαφανιστεί και να χαθεί τελείως. Η Λάρισα ευγνωμονεί τον Άγιο, διότι στην περίοδο κατά την οποία υπήρξε Μητροπολίτης της όχι μόνον ασχολήθηκε με την ανοικοδόμηση του νέου Ιερού Ναού του Αγίου Αχιλλίου, αλλά έδωσε μεγάλη βαρύτητα στα σχολεία του τόπου. Εξαιτίας του λειτούργησε το πρώτο ελληνικό σχολείο στη Λάρισα, μαθητής του οποίου υπήρξε ο προστατευόμενος του Αγίου, Κωνσταντίνος Κούμας, μεγάλος διδάσκαλος του Γένους με μεγάλη προσφορά στα εκπαιδευτικά πράγματα του τόπου. Επίσης ο Άγιος διακρίθηκε για το γεγονός ότι κατόρθωνε να συνενώνει τις αντιμαχόμενες παρατάξεις μεταξύ των Ελλήνων και να ενεργεί για την ενότητα του Γένους", σημειώνεται στην ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως.

